

Oglas, pripisana itd. iskazu i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglas itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. štedionice u Beču na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Kto list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravnitvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiso "Reklamacija".

Godovnog računa br. 347-349. Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom našim malo stvariti, a neslogom sve pokvariti." Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka o podno.

Netiskani dopisi se ne vraćaju nepotpisani ne tiskaju a nefrankirani ne primaju. Predplata za poštarinom stoji 10 K u obće, 5 K za seljake } na godišnu ili K 5-,-, odo. K 2-50 na pol godine.

Izvan carevine više poštarina. Plaća i utičaje se u Pull.

Pojedini broj stoji 10 h., zaočtali 20 h., koji u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u "Tiskari Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr." (Via Giulia br. 2), kampanjka se oslanjaju svu primu i preplate.

Odgovalni urednik i izdavaatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr. u Pull. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trzinu (Via Croceta br. 1. i. k.).

Ministar Pacak o izbornoj reformi.

Česki ministar dr. Pacak sazvao je dne 13. o. mj. skupštinu svojih izbornika iz Kutne Hore i Časlave, da ih izvesti o političkom položaju i da im obrazloži svoje političko postupanje u ministarstvu i u parlamentu.

Ministar dr. Pacak stigao je 13. o. mj. poslije podne u Kutnu Horu, gdje ga je na kolodvoru dočekalo i pozvalo gradsko zastupstvo i poglavarstvo uz kotarsko poglavarstvo, razne oblasti i vojnička deputacija. Na večer bio je u čast ministru banke i tom je prigodom dr. Pacak izrekao zdravicu Nj. Veličanstvu, koje ga je pozvalo u krunko vijeće, da ondje zastupa interese češkoga naroda. Na zdravicu načelnikovu odgovorio je ministar zahvalom svima, koji su došli, da se s njime oproste. Podsjetio ih je, da je god. 1868. sa još nekoliko drugova bio osuđen radi političkog govora, a tadašnji ravnatelj sv. vavlaške kaznionice, Fischer, pozdravio je osuđenika, kad su nastupili svoju kaznu, ovim riječima: „Preuzimjem Vas samo kao političke vojnje zarobljenike. Nije moguće, da će koji od Vas postati ministrom“. Zatim se je osvrnuo na godine, što ih je sproveo u Kutnoj Hori kao odvjetnik, te je uvjerio svoje sugrađjane, da će im vazda ostati odan prijatelj. Hvalale svojim izbornikom na izjavah privrženosti, što su mu ih očitavali onom prigodom, kad je stupio u ministarstvo, uvjeravao ih je, da će kao ministar ostati isti, koji je bio i kao zastupnik. Vjieran predjam stranke, kojoj pripada, prima on odgovornost na sebe za to, što je preuzeo listnicu, jer drži, da je uradio u dobro shvaćenom interesu svoga naroda. Stupio je u ministarstvo, jer je bio tvrdo uvjeren, da je temelj, na kojem stoji, jednako pravo i pravičnost za sve narode. Uz to čvrsto drži, da su zapuštenne zablude politike od g. 1899. do 1905. Ako bi se međjutim uvjerio, da se uzkratuje dužno obaziranje na česki

narod; neće ni česka čekati na kakov. opomenu ili poziv, da odstupi. Zatim nastavi ministar naglasjuć kako se nalazimo u vrlo ozbiljnom trenutku. Za kratko doba sastati će se opet carevinsko vijeće, koje čekaju teški i puni odgovornosti poslovi. Na razpravu ima doći najzamašniji pitanje, t. j. pitanje izborne reforme. Česki narod i njegovi zastupnici bore se već pol stoljeća za proširenje izbornog prava a proti izbornim povlasticam. Česki su zastupnici već god. 1882. glasovali za to, da se proširi izborno pravo na takozvane petforintne izbornike. Glasovali su kasnije za zakon zastupnika Dipauli-a, na temelju kojeg su došli do izbornog prava oni porozovnici, koji plaćaju 4 forinte poreza. Glasovali su također za izbornu preinaku bivšeg ministra predsjednika Badeni-a a glasovali bi bili i za izbornu preinaku bivšeg ministra predsjednika Taafse-a god. 1893. da ju nisu plemići i konservativci onemogućili.

Što se tiče izborne preinake, koju predlaže sadašnja vlada, to nam valja priznati, da se ona neosniva na točnoj matematičkoj stogoj odmjerenosti i absolutnoj jednakosti — jer bi takova savršena jednakost bila idealna također u narodno jedinstvenih državah kao što je Franczka ili Njemačka. Predležena izborna preinaka nije pako posljednji cilj i zadnji stupanj u razvoju izborne reforme. Ona neće dovesti izpuniti sve težnje i sve nade pojedinih naroda, ali takve nade nisu se izpunile do sada nigdje, gdje je uvedeno obće i jednako izborno pravo. Posvećmašnja jednakost ostaje dakle samo idejal i kod jednako izbornog prava.

Sada se radi o tom, da li će biti budućnost bolja nego li je sadašnjost i prošlost, da li će narodi doći do većeg prava nego li ga uživaju sada i da li će biti napose položaj češkoga naroda prema Niemcem u državi i u carevinskom vijeću bolji, nego do sada. Radi se nadalje o tom, da li je bolje da imadu Česi mjesto 68

zastupnika, njih 108., i da li imadu mjesto jedne sedmine, jednu petinu svih zastupnika carevinskoga vijeća?

Poslo znademod međjutim, da izborna reforma neće biti onakova, kakvu bismo za celo svi želili, ali neće biti ni takova, kakvu bi željeli Niemci, da ona neće biti absolutna jednakost, ali ipak pravična nagodba razmjera narodnih sila. Ona neće biti izraz savršene pravdnosti, ali znatno visoka stepenica do nje, i za to pospješujemo prihvat izborne preinake, to ćemo uložiti sve svoje sile, da izvršimo to djelo.

Politika je — nastavi ministar — znanost ili umjetnost, ili oboje, koja ne računava uvijek s cilim brojkama, već mora često i sa slomci raditi. Često moraju se i najrejetniji s približnim brojkama zadovoljiti, također u velikih i uređenih državah, tim većma vrijedi to za mnogoznačnu državu i za neuredjenu upravu, kao što je u Austriji. Naziv politika zaslužuje ono javno djelovanje, koje ne žrtvuje ono što je moguće, što je posizivo i blizu, nećemu, što je daleko, neposivo i umišljeno. Ministar je zaključio svoj govor s ovim riječima: Politici pozitivnoga, zdravog i plodonosnoga rada posvetio sam čitav svoj život. Ovakvoj politici ostajem vjieran i u ministarskoj odjeći, jer je ona našem mukotrpnom narodu najkorisnija i jer je također carstvu i državi korisna.

Ministrov govor popraćen bijaše burnim klicanjom: Slava!

Skupština je na to ministru izjavila povjerenje i odobrila njegov ulaz u ministarstvo. — Zatim je ministar otišao u Časlavu, gdje su mu također priredjene srdačne ovacije. I ondje je skupština pouzdanika odobrila ministrovu razlaganje i prihvatila jednaku resoluciju, poput one u Kutnoj Hori.

I. hrv. svesokolski slet u Zagrebu.

U petak odilaze prve sokolske čete iz krajnjih granica sjevera i juga naše majke Slave put Zagreba. Dižu se Česti i Poljaci,

Rusi i Rusini, Srbi i Bugari, a na putu naći će braću Slovence, pak Hrvate iz Banovine, Slavonije, Istre i Dalmacije da budu već u subotu večer u Zagrebu na ročištu, da častno i dostojno izvrše svoju dužnost.

Sokolska ideja prodrla je u zadnje vrijeme na jug, te se krasno razvija među nama, što moramo da iskreno pozdravimo, jer smo uvjereni, da će od toga naš narod lijepe koristi imati. Pa i skrajnje je vrijeme! U našoj mladeži nestalo je bilo svježosti i bodrosti za rad i dobrobit domovine, uz sumorno tielo malaksao je i dub. Realnog, ozbiljnog i trieznog rada nigdje. Naravski, jer u slabom od mekušnog života ubijenom tijelu nemože, da bude ni odvažnosti ni volje za rad, za ozbiljan, triezan rad.

Treba nam ozbiljna, triezna i naporna rada, rada i opet rada, ako hoćemo da suzbijemo domaće i tudje zavolnike, ako hoćemo da se sprotstavimo toli brojnom neprijatelju i da uspješno odbijamo navale neprijateljske. Tomu pako uspješno pomaže Sokolstvo gojeć u zdravu tielu zdrav duh.

Kto ima zdravo tijelo, taj ima i zdrav duh, a zdrav duh može da vidi zlo i dobro. Zdrav duh može imati snage odoljeti napasti, zabludi i izdajstvu, a zdravo je tijelo ograda ili tvrdjava duše, koja vodi borbu protiv zla, a tijelo ta jaka tvrdjava odbija navale.

Želimo dakle, da prvi taj sastanak bude poticalom našem narodu u radu za tjelesni i duševni napredak, pa danas sutra jak i zdrav hrvatski narod bude imao i jakim tijelom i snažnom voljom zdrave duše svoje braniti tu našu nama toli milu i svetu domovinu.

Iz naše kršne Istre sabranoj braći slavenskoga roda i plemena, a napose rasoj miloj braći Hrvatima srdačni Zdravo!

PODLISTAK.

Moji doživljaji

(Iz Istre).

(Nastavak)

Eto narode moj, do čega smo došli... Tvoje rodno mjesto neće gori Njemac, neće prevrtljivi Talijan da zove kako ga li zoveš, već mu prišiva drugo ime samo ako postoji, pače u zadnje vrijeme naš zemaljski odbor u Poreču pobrinuo se, da svakomu hrvatskomu nazivu skroji prevodom talijanski naziv... Ne ulazi li ga tu najžešća politička strast, uprav mržnja na sve što je naše...?!

Kako tomu doskočiti s naše strane? Držimo se njemačkoga pravila. Imade gradova i sela kojima je ime i hrvatsko i talijansko ako nije još i njemačko... n. p. Rijeka-Fiume, Trst-Trieste, Pazin-Pisino, Poreč-Paronzo, Pula-Pola, Zagreb-Zagabria-Agram, Zadar-Zara, Dubrovnik-Regusa, Lošinj-Lussin i t. d. i t. d.

Sad kako će Njemac? Ne će on nikad rabiti hrvatski naziv, već uvijek samo ta-

lijanski, pa će reći ich gehe (ja idem) nach Fiume, Triest, Pola, Pisino, Parenzo, Agram, Zara, Ragusa, Lussin... a zašto ne bi rekao ich gehe nach Rijeka, Trst, Pula, Pazin, Poreč, Zagreb, Zadar, Dubrovnik, Lošinj? Ne će on ovako, ma ga razbješkao na komade! Al kad ne će stranci, za što ne bismo mi govoreći u tujem jeziku ipak pridržali svoje hrvatske nazive...? Pogotovo bi morali poprimiti ovo pravilo svi općinski, župni, školski hrvatski uredi u dopisivanju, i to bez obzira, odvažno, postojano...

Tkogod će se ovomu smijati, ili me proglasiti pretjeranim radikalcem... Neke, nije mi stalo...! Samo opažam, da mi Hrvati popuštajući gubimo sve što je naše, a Talijani i Njemci to sve malo pomalo otmilju.

Najviše me srce zabolilo kod Sošića. Zureći iz vlaka kroz prozor, opazim već izdaleka lijepu zgradu... pomislilih, bit će izdalekašte ili stan kakvoga vlastelina; ali kad se približismo pročitali na kući: „Scuola della Lega nazionale.“ Dakle to

je jedna od onih skola, koje Talijani dižu po Istri, ne da svoje očuvaju, već da našu djecu odnarođe, da nam narod potalijanče — otruju... Ta u vas Talijana da je pravice, snosljivosti i kršćanske ljubavi? Ne, nema u Vas toga, nego u vas je žući, zavisti, jada i prkosa... Nije vam dosta što ste nametnuli školsku taku našoj hrvatskoj djeci, s kojom uzdržavate svoju talijansku prkos-gimnaziju u Pazinu, nije dosta što u naša hrvatska sela rivate svoje talijanske pučke škole pomoću novca kojeg dobivate iz svoje blažene „patrie“ Italije, već ste došli do te drzovitosti i bezakonja, da sada podupirete te škole i novcem pokrajinskim, dakle i prisilnim prinosima hrvatskoga i slovenskoga naroda! Ako takav postupak nije grjeh u nebo osvetu vapjući, onda već neznam drugoga načini!

Teško su ovo kušnje — dobro mi je primjetio konduktar, valren rodoljubljan Slovenac — po naš narod u Istri, ali se ipak nadamo u žilavost naše krvi, koja je znala u svoje vrijeme nadmoći istu latinsku krv, da će ona odoljeti i ovakvim očitim

nepravdama, ovakvim ljulim napadajima, te će i u naprijed zadržati svoje hrvatsko obilježje. A ja vam Talijanima, našim za nevolju susjedima, poručujem: bolje biste učinili, da ovaj novac što ga izdajnički trošite za „legine“ škole, šaljete tamo u svoju „patriu“, južnu Italiju, pa da ustrajate škole i širite prosvjetu med Puljize i Kalabreze, ne biste li već jednom izkorjenili abručki brigantizam.

Brazdalošnih se i na Matuljeh. Nisu to Matulje-Opatija, već je to postaja „Abbazia-Matuglie“ — i samo tako! Da je barem dvojezično hrvatski-talijanski, al ne, već samo talijanski, kaošto i naše pitomo Volosko nosi na pošarskom pečatu samo talijanski naziv „Volosca“!

Oj vi narodni čimbenici, koji ipak nešto možete... uprite sve sile, da jednod izvježšite u toga tvrđoga Njemca na plavom Dunavu, svomu hrvatskomu jeziku ono pravo, koje ga ide po Božjem i prirodnom pravu!

(Konac sliedi.)

Koparski kotar:

Izlet školske djece iz Humna. (Za-

nasnilo radi obilnog gradiva. Ured.) U zadnje vrijeme stali su učitelji sve to više zanimati za školske izlete. Te počeli voditi svoju djecu u različite krajeve. I naš učitelj gosp. Andrija Jakac bio je već pred par mjeseci obećao svojoj djeci, da će ih koncem školske godine odveljati na izlet u Pazin. Mi da istinu kažemo, skoro nismo htjeli toga vjerovati, jer smo dobro znali, da je takav izlet skopčan s prilično velikim troškovima. No željezna volja i brda valja, pa bogme učitelj odrazio rječ. Kucao je na rodoljubna srea svojih prijatelja i znanaca, pa tako sakupio dostatnu svoticu za obećani izlet. Na to je zamolio ravnateljstvo državne željeznice u Trstu da mu blagoizvoli izdati polovične vožne listiće za učiteljsku i za školsku djecu iznad 10 godina, te prema nekoj novoj ministarskoj odredbi dozvoliti, da se mogu po dva učenika izpod 10 godina voziti jednim polovičnim listićem, a i oprostiti platež vožne svakomu desetomu učeniku.

Ravnateljstvo je uslišalo tu njegovu molbu, pa je izlet imao biti u subotu dne 7. p. m. Pošto je pak u četvrtak i petak kišilo, odlučilo se na izlet jednoga dana u budućem tjednu.

Ovu su zgodu upotreбили legini i šćilirići, pa stali držali našu djecu i njihove roditelje: „Ala, ne će vaša djeca s učiteljem u Pazin, ne. Imali su poći u subotu, pa vidite da nisu. Ta ni naš učitelj od „Lege“ ne vodi nikada nikamo svoju djecu, pa ne će stalno ni vaš. Ali se jadaici prevarili, pa nek znadu, da bi i legin učitelj rado odveljao svoju djecu u kakvu Veneciju ili Napoli, a ne će, jer bi mu i ona djeca koja već 6 godina hode u školu svuda i svagdje govorila samo „per zakaj“, jer talijanski ne znadu. Osvanuo liep vedar dan 10. jula. Već u 5 sata u jutro stala se sakupljati djeca pred školskom zgradom, a u šest krene liepa povorka od 49 njih na broju što dječaka što djevojčica uz pratnju svoga učitelja prema Borutu.

Krasna naša povorka okičena svakovrstnim cviećem veselo stopaše napried. Kad dodje blizu Bauta u selo Buziće, pozdravi nekoga seljaka, koji je pred svojom kućom stajao i djecu motrio. Dobar taj čovjek liepo odzdravi, pa pristupi k učitelju i reče: „A kamo to, gospodine!“ Sva djeca veselo uzviknu „U Pazin, u Pazin!“

On će na to: „Ajte onda kraticom tu preko moje livade, jer je vlak odmah tu.“ Učitelj mu se sdačno zahvali na tolikoj susretljivosti, pa stane zajedno s djecom teći preko te livade. Ali jao! Nekome mališu posklizne i pado tako, da se je prilično udario. Debele su mu suze niz lice curile, ali plakati nije htio. Dva ga veći učenici uhvatiše pod pazuhe, pa trčahu s njim za ostalima. Kad smo došli na kolodvor, mališu nije više ništa bilo, — još si je samo suze brisao.

Na stanici se je pridružio k nama naš obljubljeni župnik vič g. Ivan Flego. Na vlak čekasmo kojih deset časaka. Medjutim kupi učitelj vožne listiće i pokaze djeci znamenitije stvari na svojoj stanici. Dojuri i vlak, pa veseli izletnici poskaču a nj. U vlaku je bilo vrlo živo, a i pjevalo se sve u šesnajst.

Iza kratke vožnje stupismo iz vlaka, pa odosmo pješke prema Pazinu, dok se ne zaustavismo u „Giardino“, da se maliko odmorimo. Tu smo ostali pol sata, a odatle smo sašli u „Narodni dom“ na komadić kruha i čašicu „limunade“. Kad smo se okriepili, posli smo u župnu crkvu i na groblje. Gosp. vjeroučitelj pokazivao je djeci sve znamenitosti crkve i groblja, pa napokon izmolio i u crkvi i na groblju za pokojne jedan „Oće naš“ i „Zdravo Marijo“. Posle toga, odosmo na „Buraj“, da si ogledamo pazinsku jamu ili „Fojbu“. Tu pristupi k nama desetak pa. liske dječurlice. Ta su nas dječurlija pratila sve

do samostana. Ogledali smo si tu i sv. stan i topovske kruglje, što su ih pazinčani oteali Francuzima početkom devetnaestoga stoljeća. Kod ogledavanja kruglja reče jedan mališ učitelju:

„Gospodine, hoće li još kada navaliti neprijatelji na Pazin? Ako budu, onda ćemo i mi amo doći, pa ćemo im kruglje oteći.“

„A kamo bismo šnjima?, upita učitelj. „Stavit ćemo ih za vječitu uspomenu na trg pred Narodni dom“, odvratit mališ. Svi se toj djetinjof šalio sladko nasmijamo, pa odosmo u hrvatsku gimnaziju. Gospodin nas je ravnatelj vrlo ljubezno primio, pa nam pokazao sve prostorije. Osobito su djecu zanimala u gimnaziji različite životinje u prirodopisnom kabinetu. Na tom liepom užiku budi i ovdje izrečena gosp. ravnatelju Kosu najsrdačnija hvala.

Već je bilo i podne prošlo, djeca su bila već umorna, a ni u zeludcu nije bilo baš sve u redu, zato podjostmo tada na objed u „Narodni dom“, da se odmorimo i okriepimo.

Kad smo se odmorili i umirili svoje zeluce, stadosmo pjevati. U dva sata i po počesmo se spremati na povratak. U to donese učitelj dvadeset pjesmarica i reče: „Djeco, za uspomenu na današnji dan kupio sam vam 20 pjesmarica. Razdijelit ću vam ih u Borutu. Ali sada, tko će mi nositi te liepe knjižice do Boruta?“ Svi učenici u tren oka dignu ruku u vis i viknu:

„Ja, gospodine, ja!“
Na to se postavismo u dvored i odosmo na kolodvor. Tu čekasmo po prilično dva sata na vlak. Dodje napokon i vlak, udjosmo u nj, pa tekur da se posjedosmo vlak odjuri. Četvrt sata kasnije bijasmo već svi u Borutu.

U Borutu si ogledasmo tvornicu opeka, pa odosmo pred krčmu našega Fabijana. Dobisimo i tu svaki komadić kruha i čašicu vina pomješana s vodom, nasto za pjevasmo, pa s darovanim pjesmaricama veselo krenusmo preko Buzića i Poljanica do Iveča.

U Ivetima dobismo na dar košaru krušaka, pa zaredasmo oko njih. Od Iveča odosmo u Hum, a iz Humna svaki svojoj kući.

Mili Bože, liepo, krasno nam je bilo toga dana, a i koješta smo se naučili, što inače nebisimo bili. Po gotovo svako između nas će se toga dana i pod starost rado sjećati. (Devetero je djece moralo kod kuće ostati, jer su nekomu manjkali postoli, drugomu hlaćice, trećemu klubok. Kako su ti sirotani žalostni bili! Cielu su govorili samo o Pazinu i o njihovim sretnijim saučenicima). *Jedan izletnik.*

Franina i Jurina.

Jur. Jesi li čuo da je štinjanski pop htio zatriti naš domaći jezik u crkvi.
Fr. Na žalost jest, ali bi reć, da bi se bil ljuto opekā da je s latinskim nastavil.
Jur. I meni se čini, te će bolje učinit da se ne paća u staro železo.
Fr. I ja mislim, ako želi u ljubavi i miru sprovesti svoje dane u nas.

Razne primorske viesti.

† Josip Kozarac. Dne 21. tek. umro je u Koprivnici u Hrvatskoj hrvatski književnik Josip Kozarac.

Isti se je rodio dne 18. ožujka 1858. u Vinkovcima, gdje je izučio pučku školu i višu gimnaziju te je otišao g. 1876. u Beč gdje je g. 1879. svršio šumarstvo. Vrativši se u domovinu bio je ponajprije šumarskim vježbenikom u Vinkovcima, zatim od g. 1885.—1895. služio je kao upravitelj šumarije u Lipovljanima, a od g. 1895. kao državni nadšumar u Vinkovcima.

Smrt Josipa Kozaraca znači za hrvatsku literaturu velik gubitak jer je bio bez sumnje jedan od najobilnijih socijalnih pripovjedača.

Smrtni ostanci pokojnika bijahu preveženi dne 23. tek. iz Koprivnice u Vinkovce. — Slava mu!

Slovenel u Zagrebu. Slovensko pjevačko društvo „Ljubljana“ u Ljubljani obratilo se na savez hrv. pjevačkih društava, da želi doći u pohode svojoj najbližjoj braći Hrvatima i ondje prirediti koncert u koju hrvatsku svrhu. Savez, koji je rado prihvatio ovu bratsku ponudu, prepustio je klubu „Črilo Metodski zidari“ arrangement cijela ove svečanosti.

Važan izum Hrvata iz Dalmacije. Hvaranin Dinko Karković, čedni kuhar na jednom „Lloydovom“ parobrodu, dobio je ovih dana od englezkog ministarstva trgovina patent na svoj izum, koji se sastoji u „automatičnoj kvadrici“ za prikopčanje željezničkih vagona. Time je on riješio vrlo važnu pilanju, oko kojeg su se od više godina mučili razni svjetski mehanicari. Karković je svoj izum ponudio englezkoj vladi za 30.000 šterlinga. Izumitelj je prije dve godine bio ponudio svoj model austrijskom ministarstvu trgovine, ali je nakon dugog otezanja bio odbijen. Sigurno su umovali u Beču: ta gdje bi jedan Hrvat iz Dalmacije bio u obće kadar — da nešto izumi!

Položio zastupnički mandat. Gosp. Vujačić srbski zastupnik iz Dalmacije položio je zastupnički mandat za carevinsko vieće.

Kišobrani družbe sv. Ćirila i Metoda. Ovih će dana u sviet jedno novo družbino poduzće: družbini kišobrani. Ravnateljstvo je podielilo odnosnu dozvolu tvrđci Agbina i Lipicer na Rieči. Tvrđka se je obvezala, da će za prve dvie godine platiti družbi u to ime 5000 kruna, od kojih je već doslie izplatila 1500 kruna. To neka služi za preporuku svim našim rodoljubima, da svuda zahitievaju samo družbine kišobrane!

Zaručenima i vjenčanima. — *Zrno do zrna pogoda, kamen do kamena palača.* Često put se čita u novinama o zaručakama ili vjenčanju ovih ili onih, opisuje se veselje, slavlje i radost onih, kojih se to tiče, pa i njihovih, ali se često i opaža, kako mnogi od velikog ushita i zadovoljstva... zaboravljaju, ne sjećaju se tužne naše sirotinje, koja je potrebna i njihove pomoći kao ozebao sunca. Ne pita mnogo, daj, tko što može, mrvicu samo „Družbi“ ili „Djačkom društvu“. Kolike bi se sirote uzračovale, kada bi vidile, da se ih ni toza zgodom ne zaboravlja, da se kod punoga stola svakog izobilja njih sjeća. Lijepo je to čitati u novinama i drugi čitaju, šire občinstvo čita i zna, da su se ovi zaručili, oni drugi vjenčali, ali ne namiče li se samo po sebi pitanje na koncu, pak?... Konac djelo krasi. Ne bi li još liepše bilo, kada bi na koncu stajao dodatak: nu tu uspomenu daruju „Družbi“, „Djačkom društvu“... što? koliko? Po mogućnosti, tko što može. Novine iznašaju svakojake dogodjaje, rado donesu vesele, radojne vijesti, pa bi i slične još radje, poprčatene narodnim darom. Hrvatski zaručnici i zaručnice te vjenčani i vjenčane, radi ste, da svijet doznaje za vašu sreću, ali u svojoj velikoj sreći ne zaboravite nesretne, tužne naše dječice, koja u tmini neznanja otekuju i od vas, da im pomognete do sreće, do prosvjete, do slobode. Pomoću Božjom i sv. Luke buduč!

Koliko imade e. k. bilježnika i bilježničkih kandidata u Primorju? C. k. ministarstvo pravosuđa priborilo je ukaz i broj bilježnika namjštenih početkom god. 1906. Na temelju toga izkaza spada pod bilježničku komoru u Trstu 28 bilježnika, od kojih je nastanjeno 7 u Trstu; pod bilježničku komoru u Rovinju 14, od kojih su dva nastanjena u Rovinju.

U djelokrugu prizivnog suda u Trstu imade sada: pod bilježničku komoru u Trstu 17 bilježničkih kandidata (3 u Trstu) a pod onom u Rovinju?

Svih bilježničkih kandidata u Austriji imade 572.

Hodočasnici u Palestinu. Dne 16. o. m. stiglo je u Trst željeznicom do 500 hodočasnika iz Dolaje i Gornje Austrije te iz Tirola koji su lloydovim parobrodom „Tirol“ odplovili put Jefe, pa odatle u sveta mjesta.

Posada u Čerivjanu. Ministarstvo rata kani nastaniti stalnu vojničku posadu u gradiću Čerivjanu nedaleko talijanske granice. U tu svrhu namjerava tamo sagraditi vojarnu za jedan bataljon lovaca. Reć bi dakle da prijatelji i saveznici ne vjeruju mnogo jedan drugomu.

Historičko iztraživanje. „Narodnom Listu“ pišu iz Rima: D. r. Dragutin Horvat za svoga boravka u Rimu bavio se je iztraživanjem dokumenata u tajnom arhivu Vatikana odnosno hrvatske povjesti XIII. i XIV. vieka. Sakupio je takodjer mnogo vrlo zanimivog gradiva iz XVI. vieka, a između ovoga dokumenta od najveće važnosti glede uporabe glagoljske liturgije u dalmatinskim crkvama. Sada g. Josip Gentilizza i O. Ze. namjeravaju nastaviti rad, započeo od prof. Horvata. Prvi je već počeo da sabire izprave, koje se odnose na naše vjekovite borbe sa Turcima, izprave jako zanimive, a toliko ih je, da će trebovati bar tri godine, dok dokonča početu radnju. O. Ze. bavi se sa sabiranjem izprava, koje se odnose na osnutak III. franjevačkog reda u Dalmaciji.

Priobćeno.*)

Gospodinu Anti Dukiću c. kr. učitelju u

Gorici.

Odnosno na poznati članak „Pripravica u Kastvu“ priznajem i očitujem, da sam se u nepromišljenosti bez ikakva uzroka ponio prema Vama bezobrazno i nedostojno. te Vas ovim molim oproštenje.

S odličnim stavljanjem

U Kastvu, dne 25. augusta 1906.

Bruno Jurinčić, učitelj.

* Za članke pod ovim naslovom ne odgovara uredništvo.

OLOVKE

u korist družbe sv. Ćirila i Metoda dobivaju se u tiskari Baginja i drug. u Puli prije (J. Krmpotić i dr.) uz cennu od 2 do 10 para.

Br. 978

OGLAS.

U smislu zaključka občinskoga zastupstva u Barbanu u svojoj sjednici od 25. augusta otvara se natječaj občinskog tajnika-blagajnika sa godišnjim berivom od 1200 K, koje će primati iz občinske blagajne u postecipatni obrocima. Ujeti natječaja poznati moraju biti svakomu tajniku, koji služi na kojoj hrvatskoj občini u Istri. — Natječaj imade trajati 20 dana.

BARBAN, 27. augusta 1906.

Naselnik: Josip Mirković m. p.

SAT sa LANGEM

SAMO 2 K

Radi kupnje velike množine sati razaslije šleška izvozna kuća: u krasnu, pozlaćeni, 36 sati ičudi točni sat sancerca sa lipeim lancem za same 2 kruno, uz trogodišnje jamstvo.

Razaslije uz pouzreo

PRUSKO-SLEZKA IZVOZNA KUĆA

F. WINDISCH Krakov A/VIII.

NB. Za ono što nije po volji vraća se novac.

OGLAS.

Daje se na obće znanje, da će se dne 29. septembra t. g. obdržavati javna jeftimba u uredu podisanoga društva od 10 do 12 sati prije podne za gradnju „Narodnog Doma“ na posjedu bivših vlasnika Ermani na Fontani kod Buzela. Troškovi za istu gradnju iznaša 78.000 kruna.

Potankosti nerita i troškovi stoje za vrijeme uredovnih sala svakomu na raspolaganje u uredu podisanog društva, gdje se dobije i sve potrebite informacije.

Natjecatelji gradnje će morati položiti 10% kaucije.

Buzelako društvo za čišćenje i zajmove.

Hrvatil

Kupujte žigice

Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

OGLAS.

Daje se u zakup ili uz povoljne uvjete prostovoljno prodaje se

„Gostiona Puharić“

u Matuljih k. br. 109.

Ista je sagrađena prije godinu dana u modernome švicarskome slogu na vrlo zgodnome položaju uz državnu cestu, koja vodi iz Rijeke preko Učke u Istru sa krasnim vidikom na cijeli „Kvarner“ i njegove otoke, te na krasnu romantičnu okolicu.

Ima srijeda vrt zasadjem divljim kestrenom, ubavne kugljane, kegljiste, straga terasu i naravnu hrastovu šumicu.

Do postaje Matulje-Opalija ima samo 3 časaka.

Vlastnik napušta ovdje obrt, pošto ima jednako poduzete u Voloskom, a ne dopije na dvije strane uz malobrojnu i mladu obitelj.

Anton Puharić,
Matulje 109

SVOJ K SVOME

JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA U ŠIBENIKU.

Častiti se preporučiti p. n. občinstvu, poštovanom svećenstvu, crkvama, bratovštinama svoju krasno uređjenu

TVORNICU VOŠTANIH SVIJEĆA.

Kod mene se dobivaju izvrstne, a od mnogih priznate u svim veličinama svijeće od pravog pčelinjeg voska kao i finog crkv. tamjana.

Prodajem dobra i svježa — po zdravije — koristna meda Klg. po K 1-20.

Kupujem uz dobru cijenu u svim količicama žutog voska.

Svaku i najmanju naručbu p. n. musterja obavljam najspretnije, kao i uz najpovoljnije uvjete.

S velešlovanjem

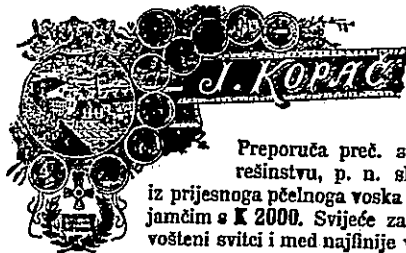
Vladimir Kulić,
Šibenik (Dalmacija), glavna ulica.

JEDINA HRVATSKA TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA U ŠIBENIKU.

Odlikovana

svijjećarna na parn

Gorica — ulica Sv. Antona

Preporuča pred. svećenstvu, crkvenom starešinstvu, p. n. slavnom občinstvu svijeće iz prijesnoga pčelnoga voska kg. po K 5.—. Za prijesnost jamčim s K 2000. Svijeće za pogrebe, za božićna drva, vošteni svitci i med najfinije vrsti uz veoma niske cijene.

Dvostruki elektro-magnetički

KRIŽ ili ZVIEZDA

R. B. broj 86967.

Telefon br. 45—22.

jest elektro-magnetičkim načelima sastavljeni stroj, koji kod uloga, rezne, astma (težak disanja), napavanje, zubljenja u uhu, nesporajlje, glavobolje (ml-grube) kucanja srca, zubobolje, muževne slabosti, studenja ruku i nogu, padavice (epilepsije), mokrenja postelje, nojnosti, nesvjestice, naglušnosti, drhtanja na tijelu, influence skopčane sa bolešću hrta, bledila (malokrvnosti), želudačnih grčeva, bezbednosti, leshasa, punokrvnosti, svih udnih grčeva, hopenkondrije, žljeznih grčeva, hāmorrhoida, kao i kod sveobće slabosti itd. služi kao nenadkriljivo sredstvo, pošto elektro-magnetička struja cijelim čovječjim tijelom djeluje, čime se rečne bolesti u najkracem vremenu izliče.

Poznato je, da liečnici kod navedenih bolesti višekratno elektrizovanje tijela upotrebljavaju, ali ipak na taj način, da jaka struja samo prolazno i povremenom kroz tijelo prolazi, dočim naprotiv lomu struja elektro-magnetičnog križa ili zvjezde R. B. br. 86967, kako je jur rečeno, umjerjenom načinom neprekidno na tijelo djeluje, što svakako bržem kilečenju dovodi, nego li prvi postupak. — Do 20

godina stare bolesti izliče se sa mojim strojem novac! Od izličenih sa mojim strojem R. B. broj 86967 izrečene zavjete kao i od odlučujućih svjedočaja izdane svjedočbe i priznanice iz svijta strana pohranjene su u mojoj pisarnici, gdje se može svaku u svako doba na uvid. GDJE NUDAAN LJEK NJE POMOĞAO, MOLIM POKUŠATI MOJ STROJ, jer je to sigurno sredstvo protiv gore navedenim bolestima, a onaj bolešnik, koji po mojem stroju nebi bio izličen najduže u roku od 45 dana, deliiva novac natrag.

Upozorjem osobito p. n. občinstvo na to, da je moj stroj ne smije zamjenjivati sa Voltinim, koji je poradi svoga nuspjeha zabranjen u Njemačkoj kao i u Austro-Ugarskoj, dočim moj dvostruki elektro-magnetički križ ili zvjezda R. B. broj 86967 osobito se hvall i uživa varenodu dopadnost poradi svoje izvrstne ljekovitosti.

MALI STROJ STOJI 4 K. Rabiti ga mogu samo djeca i jako slabe gospodje.

VELIKI STROJ STOJI 6 K. Rabi se kod ostarijih 20 godiš. kroničnih bolešnih.

Dopisivanje i naručba obavljaju se i u hrvatskom jeziku. Pouzetećem ili ako se novac unapred pošalje, razaslije glavna prodavna za tu i inozemstvo:

ALBERT MÜLLER,

Budimpešta, V., Vadasz-ulica 43/A,
Kalman ulica ugao.

ISTARSKA POSUJILNICA U PULI

Prima zadrugare, koji uplaćuju zadrugnih dielova jedan ili više po kruna 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član to čisto bez ikakvog odbitka. plaća od istoga 4 1/2%.

Vraća na štednju uložene iznose do 1000 K bez predhodnog odkaza, a iznose od 1000 K ako se nije kod uložnja suglasno ustanovio veći ili manji rok za odkaz, uz odkaz od 8 dana.

Zajmové (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati prije podne i 3—6 sati poslije podne; u nedjelju i blagdan osim jultja i augusta od 9—12 prije podne.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se u Ciltro S. Stefano br. 9, prizemno česno, gdje se dobivaju publicke informacije.

Ravnateljstvo.

Važno za izseljenike!

Prva i najveća hrvatska banka u Americi

utemeljena god. 1890.

FRANK ZOTTI & COMPANY

108 GREENWICH ST., NEW-YORK.

PODRUŽNICE:

11 Broadway, New-York
763 Teath Ave., New-York

99 Dearborn St., Chicago, Ill.
609 Smithfield St., Pittsburg, Pa

Odprema putnika iz Europe u Ameriku i obratno, sa najboljim parobrodima i uz najjeftinije cijene.

Prodaje izvorne željezničke karte za svako mjesto sjedinjenih država. Prima i izplaćuje novčane pošiljke za svako mjesto kuglje zemaljske, putem pošte, bankah ili brzojavno.

Kupuje i prodaje inozemski novac uz dnevne cijene.

Utjeriva tražbine, ostavštine; prima sve u odvjjetničku struku zasjecajuće poslove.

Važno za izseljenike!

Upozorujemo svakoga onoga, koji namjerava u Ameriku putovati da nas bezuvjetno obavijesti, kada, sa kojim parobrodom dolazi i u koje mjesto sjedinjenih država je namnio putovati; doseljenički zakoni vrlo su strogi, te se svakomu lahko dogodi, da bude od izkrcanja izključen. Znamemo li za vaš dolazak, naš činovnik će vas dočekati i pobrinuti se za vas.

Željezničke karte, za svako mjesto sjedinjenih država mogu se kod nas mnogo jeftinije dobiti, nego li da se u Europi kupe. Preporučamo s toga putnicima, da si kupe karte samo do New-Yorka a za željezničku kartu od New-Yorka dalje neka se na nas obrate.

Traži li tko rođjaka ili prijatelja u Americi, najglagje će našim posredovanjem za njega saznati.

Za bilo koje posredovanje u Americi, obratite se na:

PRVU HRVATSKU BANKU u AMERICI,

FRANK ZOTTI & COMPANY,

108 Greenwich Str., New-York, U. S. A.

Važno za izseljenike!

ŽELUDČANE KAPLJICE

sa zaštitnim znakom sv. Marka.

500 godina je stara ljekarna u kojoj se po liečnički istraženom receptu želudčane kapljice priredjuju. — Ove želudčane kapljice, koje su priredjene po od jednog liečnika dobljenom receptu, dokazuju svoju izvrstnost za sačuvanje zdravlja, jer je bolest živaca, bledočća, nesna, migrain, glavobolja, čini uvijek zla probava i zato nastajuća slabokrvnost. Iste djeluju izvrstno kod nahladjenog želudca, slabosti želudca, zle probave te s tim u savezu zatvorenosti i bezbednosti.

Izvadak iz raznih meni dobrovoljno poslanih zahvalnih pisama: Sa Vašim želudčanim kapljicama sam posvema zadovoljan, pošto 4 njeha moju kćerku od mnogogodišnje bledočće izličeih. Molim Vas pošaljite mi za K 8— još 2 tučeta istih. Htnke Kubricht, mjestni sudac u Radegburgu.

Vaše želudčane kapljice čudnovito pomogose mojoj ženi proli želudčanoj boli. Pošaljite mi ponovno 12 bočica. Josip Schneider, kućevlastnik u Beču, Wiedenflaupstrasse.

Želudčane kapljice dostavljaju se sa besplatnim zamotom i kao slobodna pošiljka ako se unapred pošalje iznos ili pouzetećem uz cijenu:

1 tuca K 4.—, tri tučeta K 11.—, 5 tučeta K 17.—

Razaslije samo

„Gradska ljekarna“ u Zagrebu — Markov trg, 29 blizu crkve sv. Marka.

Iz sjednice obč. zastupstva,

održavane u Kastvu, dne 5. julija 1906.

Predsjednik gosp. Fran Dukić otvorio sjednicu u 10 sati pr. p. Prisutno je 22 obč. zastupnika i jedan sa savjetujućim glasom. Priobće, da se je gos. obč. glavar jučer uputio u Beč, da potraži lieka svome narusenom zdravlju i izruča njegov pozdrav obč. zastupstvu. Gosp. Rubesa Franjo, zadobiv rječ, predloži, da obč. zastupstvo zaželi, da Svemogućji podieli g. obč. glavaru zdravlje i da nam se naskoro povrti oporavljen. Obč. zastupstvo uzvrća pozdrav glavaru i prihvaća predlog g. Rubesa. Predsjednik saobći nadanje, da je 30. junija t. g. preminuo obč. poslužnik Cerovac Fabijan. Obč. zastupstvo zaželi „pokoj duši njegovoj.“

Zapisnik posljednje sjednice, nakon nekoliko obće-nitih opazaka učinjenih po g. Fr. Rubesa, bio je odobren, a za pročitanje i supodpisanje današnjeg zapisnika bila su izabrana gg. Grgurina Ivan i Rubesa Josip.

Čitaju se slijedeća priobćenja iz odborskih sjednica: Dnevom 30. aprila t. g. otišao je obč. glavar na liječenje u Trst, kojim je prilikom ovlasio današnjeg predsjednika, da mu bude zamjenikom za njegove odsutnosti, izručiv ujedno svoj pozdrav obč. odboru i zastupstvu. Ovo prihvaća zaključak obč. odbora i pridružuje se želji istoga, da se naime obč. glavar što hitrije povrti ozdravljen kući, te uzima do znanja imenovanje g. Frana Dukić zamjenikom obč. glavara.

Ne može se prodati jesenovih kolčića Franković Ivanu „nad Prelukom“, dok se u tom predjelu ne uslanovi granica por. občina Matulji — Volosko.

Riečka je vojnička posada povećana, i njeno zapovjedništvo traži, da bi se dozvolilo na streljani u Pebljini i zapadnevo oštro pucanja. Toga radi bio je izvid na licu mjesta. Zanimani općinari Hostove i obč. povjerenstvo uzprotivilo se je tom zahtjevu, obzirom što su već do sad gospodari zemljišta dosta prikraćeni, što im je naime slobodno ići u svoje okolne posjede samo iza podne, budući do podne hiva redovito na toj streljani dnevno pucanje sa ostrim nabojima. Obč. je odbor sporazuman sa izjavom občinara Hostove i obč. izaslanika, te ujedno predlaže, da se umoli nar. zastupnika g. prof. Spinića, da bi ministru za zemaljsku obranu prikazao pogibelj za prolaznike i štetu za posjednike iz Hosti, koja im nastaje usljed pucanja na toj streljani, te da se tomu pomogne. Obč. zastupstvo prihvaća gornju izjavu i predlog odbora.

Obgradjivanju školskog prostora u Brežcima uzprotivio se je medjašnik Slavić Mate i ustao tužbom radi smetanja posjeda. Na ročištu sklopilo se je nagodu, te ima občina naknadit mu troškove sa K 46-10. Zaključuje se ujedno, da se gg. Vjek. Sincić i Ivan Vlah sa obč. likvidatorom upute na lice mjesta i uzastojte nagodit se sa Slavićem prije nego li se podigne tužba radi vlasništva. — Naručuje se kod kovača J. Spinića pet čekića (bula) uz cenu od K 10— po komadu za označivanje drva po sumskom osoblju. — Dozvoljava se Pošćić Vinku iz Kastva 127 da može na obč. sajmištu za krmke postaviti pomične stube za lakši pristup u svoju krmu i to samo u dan sajma i posajmice. — Uzima se do znanja, da će g-ca Sirola Ivica učiteljica na Rieci biti primljena u ugarsko državljanstvo. — Dne 16. maja t. g. obavijen je predlog stanja obč. blagajne, glasom kojeg iznosi prihod K 178 033-04 a razhod K 175.247-36 dakle sa viškom K 2785-67.

Gosp. predsjednik, prekinuv za čas priobćenja, najavi da je sad primio brzogaj od g. prof. Spinića, kojim mu javlja, da je g. obč. glavar sretno dospio u Beč. Sakupljeno obč. zastupstvo prima do ugodnog znanja to saobćenje željom, da bi se doskora dobilo utješljivu vijest o sretno polučenoj operaciji.

Odobrava se pogodbu sklopljenu sa M. Krsulom glede izpaljenja jedne vapnenice u sumi Brgrada sa brinjem, trnjem i ljeskom. — Učijeć ud. Marija rođjena u Huje primljena je u svezu občinarstva grada Trsta.

Dnevom 19. maja t. g. potukla je tuča vinograde i poljske usjeve u Zametu, Srdoćih, Hostih, Marčeljih, Sarsonih, Srokih i Brnasih, te se obč. uprava obratila na kot. poglavarstvo, da bi se hitro poduzelo procjenu počinjene štete i oštećenim idpisalo zemljariju. Procjena ta objavljena je 31. svibnja, 1. 2. i 12. lipnja t. g. te se očekuje sniženje poreza. Obč. zastupstvo odobrava poduzete korake i zaključuje, da se obč. zastupnicima i procjeniteljima izplati dnevnica sa K 6— a županima sa K 5—. Pošto se kod tvrdike Bittner u Pragu nije moglo nabaviti 40 karabena za tjelovsku procesiju, preporuča se obč. upravi da te puške u buduće uzastojti kupiti.

Uprava tršćanske bolnice saobće, da se u istoj nalazi Kostant Marčelja, bolujući na neizlječivoj bolesti, te da ima ova občina snasati njegove obškrbne troškove, koji dnevno iznašaju K 1-20, i videći, da se tom plaćanju ne može izbjeći, ovlašćuje se obč. upravu, da te obškrbne troškove izplati čim stigne odnosni račun. Zem. odbor za Istru ponovno zagovara da bi ova občina izplatala riečkom magistratu K 169-35 za obškrbne troškove supruga Simunić, nu obč. zastupstvo ne može tomu udovoljiti obzirom što su supruzi Simunić bili primljeni u riečko ubožništvo bez znanja i privole ovog obč. glavarstva i što su kroz to vrijeme primali obč. podporu. — Prima se do znanja, da je Susanj Anton p. Mata iz Srdoći 35/40 primljen u svezu občinarstva grada Trsta. — Prihvaća se predlog obč. odbora, da se procijeni štivre u Rečini, u mjesto boleznog Vinka Kukuljana, pridružiti kao procjenitelj njegov sin Toma Kukuljan iz Rečine 77. — Uzima se do znanja, da je c. kr. ministarstvo obrta i trgovine dovolilo dioničkom društvu „Kvarnero“, da po uzme pripremane tehničke radnje za gradnju lokalne željeznice s normalnim tragom od Kolodvara Matulji do shodnog mjesta za izgradnju morske luke u Liburniji. — Kot. poglavarstvo priobće znanja radi, da je lov mjesne občine Kastav, osim Liscan, dan u zakup za daljnju periodu gg. J. Miranu i P. Priskiću, što se začinjenjem uzima do znanja, pošto se je imala držati javna dražba, jer prvanja nije bila odobrena po c. kr. namjesticu. — Prima se do znanja, da je Dubričić Emil sa obitelji iz Kastva primljen u ugarsko državljanstvo kao pripadnik grada Rieke. Ravnateljstvo pošta saobće, da bi predložilo c. kr. Ministarstvu obrta i trgovine uvođenje telefonske službe kod pošt. ureda u Francićima samo onda, ako je občina voljna snasati cijeli potrošak od K 610—, usljed česa prepušta se ovaj predmet za proracunsku sjednicu. — Obč. glavar iz Brgrada žele, da bi se u Brgradu ustanovila župa, te izabrase dvojicu za odnosnu molbu predaju i zagovore kod g. biskupa u Trstu, moleći da toj dvojici budu putni troškovi izplaćeni iz blagajne Brgrada. Protglasiv prešnost obč. zastupstvo odobrava izplatu tih putnih troškova. Usvaja se prešni predlog zastupnika g. Fr. Juretića da se obč. uprava ponovno obrati poštarnicom na c. kr. kot. poglavarstvo u Voloskom i kot. oblast na Sušaku, da već jednom započnu gradnju mosta u Trnovici, da se ne bude oplakivalo jošte koju žrtvu usljed nemara oblasti. — Na prijavu župana iz Skalnice da je sisaljka na tamošnjoj šterni razbijena, te da ima doskora doći izaslanik kot. poglavarstva radi pregleda šterne zbog doznačenja druge polovice državne podpore, zaključuje se, da se za tu šternu na račun prid. občine Skalnice naruču druga sisaljka. — Na priobćenje, da neki Stjepan Zaharija iz D. Jelenja 62, k svojem posjedu „pod Lazinom“ u Rečini prisvaja i dio obč. sume od parc. 6767, ovlašćuje se obč. upravu, da protiv Zaharija podigne tužbu radi vlasništva. — Zastupnik g. Fr. Rubesa pita, da se priobči uspjeh saslušanja kapelanista u Sv. Križu o izboru zemljišta za gradnju tamošnjeg groblja, željom da se stvori zaključak o odgodi te gradnje, odnosno postavlja prešni predlog, da se razpravlja o predmetu. — G. predsjednik daje čitati zapisnik o saslušanju kapelanista, dotim glede postavljene želje i prešnog predloga prelazi na dnevni red.

Obdobravaju se slijedeće družbe: o zakupu studenskih obč. sjenukoša za godinu 1906. sa ukupnom zakupninom K 333-42; za izradbu 2400 prost. metara bukovog gorivog drva u obč. sumi Lisini uz dostatbenu cijenu od K 1-60 po pr. metru; za prodaju bukovih ležehih odpadaka za paljenje vapnenice u mjestu Kadnjičini u Lisini postav dostaoćem Dukić Eugen sa K 140-20; za prodaju bukovog od sniega polomljenog drva u mjestu „Potocići“, „Nad vodice“, „Gomila“ i „Jelvić“ postao dostaoćem Dukić Andre uz cijenu od K 1-72 po prost. metru i u predjelu „Potocići“ odjel 2 e sa K 1-52, — „Nad vodice“ odjel 2 e Matulja Frane sa K 1-41, — i u predjelu „Jelvić“ odjel 2 e Mohorovićić Frane sa K 1-83 po prost. metru; za prodaju bukovog i omorikogovog drva za paljenje jedne vapnenice u Lisini postav dostaoćem Dukić Jenko sa K 220 20.

Dne 18. lipnja t. g. obavijen je kolaud puta Bregi — Opatija uz sudjelovanje poduzetnika Marčelja Josipa te su uzete do znanja prijavljene i učinjene višeradne i poduzetniku izkazane pojedine manjkavosti, koje bi predhodno imao popraviti, o kojem popravku imao je donesti pismenu potvrdu od nadziretela radnje i župana iz Bregi. Poduzetnik je zatim ustmeno izjavio, da je te manjkavosti popravio, ali pismene potvrde nema. Obč.

Islazi svakog četvrtka o pedao.

Notikani dopisi se ne vraćaju nepodpisani ne listaju a nefrankirani ne primaju. Predplata sa poštarijom stoji 10 K u obč. } na godinu
5 K za seljaka }
ili K 5—, oda. K 2-50 sa pol godinac.
Izvan carevine više poštarijn. Plaća i utičaju se u Full.

Pojedini broj stoji 10 h, zastali 20 h, koji u Full, taji izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u „Tiskari Legija i dr. prije J. Krmpotić i dr.“ (Via Giulla br. 1), kamponaka se naslovljuja sva pisma i predplate.

Iskazi u Trstu (Via Crocra br. 1, i. list.)

a kvalifikacijskoj tablici, kad je po a svi slavenski činovnici na sudooznavaaju ne samo svoj materinski ego potpunoma i talijanski i nje- jeziki, dotim izrade talijanskih di- i, koji ne znaju niti čitati slavenski ički.

go Talijani sami dobro znadu, da ovi prigovori sasna neopravdani a Trstu jedino da zavaravaju svoju publiku i da svojoj braći u Italiji i kakva im se tobože u Austriji kri- ni i kako se protežira Slavene. seelenci Gertscheru pak preporuča- la kod svakog budućeg imenovanja e odnosno izvješće ponajprije re- „Piccola“, da isto daje svoj „vidi!“ nda prestati svi prigovori.

podpunu ravnopravnost tskog sveučilišta u Zagrebu.

omadne priobćilo je „Hrvatsko pod naslovom: „Novaj vladi pročnosti zagrebačkog sve- ta“ članak, podpisan „Dalma- i djak“, što ga eto niže i mi mo kao dopunjak članku priobćenom 32 našega lista pod naslovom: „sko sveučilište i slovenski akademi- za nekoje stranacke opaske u tom odgovora dakako sam gosp. pisac. hka:

om 19-tim drž. tem. zakona od embra 1876., zajamčen je svakom jskom“ narodu slobodni duševni k. Pod tim se zaista razumijeva i ost učiti i svršiti najviše škole na njem jeziku. Ali ovo uzakonjeno to pravo je za nas dalmatinske i i Hrvate, malo ne samo na hartiji, iksice, podieljene naredbom ministra i pohadjaocima zagrebačkog univer- te mogu nas nipošto zadovoljiti. j se priznavaju pravnicima državnim i Zagrebu, ali se traži nekakav „na- tbeni“ (drugim riečima: IV. državni) i Beču na hrvatskom jeziku; za

o dobro! Al tu preporuku nastojimo lom izvesti. Ja uvijek jedno pilim: i mi svi, bez razlike stališa i polo- vršili točno dužnosti svoga zvanja i uga, eto nas svih rodoljuba, eto tetne naše miše hrvatske domovine. ski dan, desih se u Plominu, ne u „Fianoni“. Bijah u pohode pri- u Istri. istom sretilh nekoliko seljaka. Si- su ili iz Košara ili iz Sv. Nedilje, li su u Plomin. Oni meni „bujorno“, jima: „Hvaljeju Isus i Marija!“ na mah odvratili: „vazda budi!“ is imade mnogo seljaka u Istri, koji da moraju „talijanski“ pozdraviti a, koga vide nešto finije odjevna. talijanaški! ulazu u „Dragu“, upitam hotimice, o ostaru, debelu ženu: „molim draga, se zove ovo „isto?“ pričinjajuć se da sam stranac, da toga neznam, a ona meni: „Porto, kvešto se čama Porto, Mladi porto Fianona že kvešto“. Dakle razumiela dakako što ju pitam, al nehtjela baba

zliko stališa se nije pitalo. sloj. naroda u Istri. Mogao bi ovo na „naprednjak“. Pozdraviše se i otidoše u ona meni: „Porto, kvešto se čama Porto, Mladi porto Fianona že kvešto“. Dakle razumiela dakako što ju pitam, al nehtjela baba

